

En slægtshistorisk vise.

1.
Hønsfødder og gulerødder
og halsen af en svane
er en gammel børnesang
og svane rimer på ane.
Hvis vi nu laver om på den
og lidt ved indholdet piller,
kan vi få os en lystig sang
om slægtshistoriske kilder.
2.
Kirkebøger vi gennemsøger
og finder der vore older,
ned ad sider vort øje glider
i gamle protokoller:
Barselkoner og standspersoner
og sømænd, præster og bønder,
ridefogder og rodehoder
og deres døtre og sønner.
3.
Taxationer af permissioner
og borde, senge og kvier,
fæstebreve fra godsets greve,
de fås i fotokopier.
De, der måtte i Kongens klæder,
de står i værnenes ruller;
skattelister og husregister,
men, ak, der kan være huller,
4.
Landsarkivet, ja, det er livet,
og man får sved på panden.
Når du ikke kan komme videre,
så kan vi hjælpe hinanden.
Hvis du hiter din bondemand,
så kan jeg finde hans kone,
han er født i det jydske land,
og hun er kommet fra Skåne.
5.
Fæstebønder og gårdmandssønner
og pi'r, der er lidt forfløjne,
bymadammer og franske ammer,
de går forbi vore øjne.
Vil man dyrke sit anetræ,
så må man først være sikker,
før man navne kan skrive ind
i anetavlens rubrikker.
6.
Barnefødder og slægtens rødder
og skyggen af en ane.
Er man kommet godt i gang,
så bli'r det snart til en vane.
Vi er nået til visens ende
og slutter med at betone:
det er morsomt sin rod at kende
for mand så vel som for kone.